

Jeg ser meget gerne, at seminarieuddannelsen her kommer i gang. Det er jo rigtigt, som det blev sagt heroppefra før, at hele vor læreruddannelse er i støbeskeen. Der er mange synspunkter fremme om at skaffe friere forhold under læreruddannelsen for i høj grad at kunne udvikle selvstændigheden og det personlige hos den enkelte elev, og derfor er det meget godt, hvis der nu melder sig flere til den vigtige opgave at være lærer ved disse skoler; men det kan måske nok have sine vanskeligheder, hvis skolen i for høj grad får en midlertidig og kursusagtig karakter, at kalde til denne skole de lærerkræfter, som alle må ønske skulle stille sig til rådighed for den betydningsfulde uddannelse, som læreruddannelsen nu engang er. Men vi har brug for flere lærerskoler, vi har brug for at få uddannet flere lærere; det må også erkendes, at der i København er trang til et seminarium, og ud fra alle disse synspunkter kan jeg tilsige min og mit partis støtte til at få det foreliggende lovforslag gennemført.

Inger Merete Nordentoft: For mig er der særlig grund til at sige den højtærede undervisningsminister tak for dette lovforslag. Et statsseminarium øst for Storebælt for kvinder har jo i mange år været Københavns Kommunelærerindeforenings store ønske. Det bliver oprettet ifølge dette lovforslag. Desuden har jeg i mange år ønsket, at der måtte komme et statsseminarium også for mænd i København, idet jeg mener, at København giver de unge, der går på seminarium, så gode udviklingsbetingelser, at staten absolut burde have et seminarium herinde. Men endnu vigtigere er dette lovforslag vel for mig selv, idet jeg i juli 1945 sammen med forhenværende seminarieforstander Georg Christensen afgav et forslag i undervisningsministeriet om at gøre Emdrupborg til et pædagogisk-psykologisk centrum for den danske skole ved at flytte Danmarks lærerhøjskole derud og desuden oprette et forsøgsseminarium, en forsøgsskole, et småbørnsseminarium og de dertil knyttede institutioner. Det var den såkaldte Emdrupplan. Seminarieforstander Georg Christensen og jeg optrådte for socialpædagogisk forening, hvis formand og næstformand, henholdsvis rektor Arvin og magister Rosenkjær, var medunderskrivere af planen, og Frit Danmarks lærergruppe. Det var Frit Danmarks lærergruppe, der under besættelsen, hvor en stor del af gruppen var afskåret fra at passe deres daglige skolegøring, i en sluttet kreds arbejdede med pædagogiske problemer ved siden af deres

modstandsarbejde, fordi de var overbevist om, at det ikke blot gjaldt om at kæmpe for Danmarks befrielse, men også for Danmarks fremtid. Planen blev godt modtaget i ministeriet, men vakte straks en del modstand indenfor lærerorganisationerne. De tanker, der blev fremført i Emdrupplanen, var dog så stærkt i pagt med tidens pædagogiske røre verden over, at lærerstanden herhjemme trods visse ledende kredses modstand ikke har kunnet stå imod den. Forsøgsskolen i Emdrupborg er i dag en realitet, undervisningsministerens bemyndigelse til at sætte forsøgsigang på seminarierne ligeledes. De frø, der blev sået, gror, og jeg tror, at de vil vokse i tiden fremover. En dag inddrages uddannelsen af småbørnspædagoger vel også under undervisningsministeriet, og det sidste led i Emdrupplanen vil så have stor mulighed for at kunne virkeliggøres, så at det helheds-syn på barnets udvikling, som den nyere børnepsykologi lægger så stor vægt på, kan slå igennem herhjemme.

De tidligere ordførere har talt en del om, at man måtte tage hensyn til de privatseminarier, der i øjeblikket findes i København. Dette hensyn har gjort denne lov tidsbegrænset. Efter min mening er det forkert at tage dette hensyn. Ved at gøre seminarieret tidsbegrænset opretter man et kursus og ikke et seminarium. Seminarieundervisning bør ikke være noget, man begynder den ene dag og standser den anden dag, og det tror jeg heller ikke man vil kunne finde lærere til. Det er et stort arbejde at sætte sig ind i det stof, der skal gennemgås på seminarieret og i den særlige undervisningsform, så hvis det fra begyndelsen siges, at seminarieret skal være tidsbegrænset, vil det blive meget vanskeligt at finde de rigtige lærerkræfter til det.

Jeg har med glæde set, at der i § 3 står, at der skal ansættes en forstander og det fornødne antal faglærere, hvis stillinger søges oprettet ved normeringsloven. Jeg vil lægge megen vægt på, at man til dette seminarium søger at finde en leder med pædagogisk-psykologisk skoling, således at man på dette seminarium fra begyndelsen kan gå ind i det forsøgsarbejde, der nu med så stor interesse søges gennemført på seminarierne landet over.

Når man har rejst indvendinger mod de københavnske seminarier, så er de altid gået ud på, at de ikke gav den samme mulighed for intimt samliv mellem eleverne indbyrdes og mellem lærere og elever, som seminarierne ude på landet gjorde, og der er vel en del om det. Men når jeg har drøftet dette forhold med seminariefolk ude fra